

GRUSZT (4) *sb m*

gruszt (4), [**grust**].

A sg gruszt (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z tych samych przykładów).

Prawdopodobnie niewielki drążek drewniany umieszczony na łuku, służący do podpierania, umocowania strzały (z niem. Gerüst) (4): [equus et arma kopynniczi cum grust. UstWojsk 1528 nr 10.]

W przeni (4) :

Zwrot: »na gruszt założyć« [szyk zmienny] (4): Táak íwawola íwe drzewo ná grufzt záložylá/ Trudno íie íey obronić by nas nie złomiłá. RejWiz 101v, 102v; Y rozumiał temu Pan/ iż ten hárcownik á ten íprzećiwnik náíz ítąd miał napirwey ná grufzth záložyl/ á ítąd nędznego człęká naprzod pokuśić. RejPos 71; RejZwierc 56.

ZCh